

de ærede Forslagsstillere have stillet 200 Rbd. som subsidiairt; havde det været deres Hovedtanke at bewirke Besparselser, saa havde de vist stillet det som principalt. Nu kommer dertil en Omstændighed, som virkelig synes mig at være ikke ganske billig imod de vedkommende Bestillingsmænd, og, om jeg saa maa sige, imod Udvalget. Det vil erindres, at Udvalgets Forslag om Nedfattelse af Alderstillsagene var begrundet og betinget af Antagelsen af Pensionberettigelsen for det halve Antal; det var stærkt fremhævet, og det kan i alt Fald siges, at Udvalget kun har stemt under denne Forudsætning. Da der nu ikke af de 5 ærede Herrers Forslag fremgaaer Besparselser, eller det ikke kan antages at være Hovedhensynet, har Udvalget ikke kunnet finde sig foranlediget til at optage et tidligere Forslag om høiere Alderstillsag; thi Forslaget om høiere Alderstillsag maatte jo begrundes paa en bedre Stilling i andre Henseender eller paa Besparselser for Statskassen, og det falder jo nu bort, saaledes som Forslaget, efter hvad jeg har udviklet, synes at være stillet. Hvad der forekommer mig at være Hovedspørgsmaalet derved, og det er vistnok ogsaa Kjernen i Forslaget, det er Sammenstillingen imellem Berettigelse og en uvis Bemyndigelse, en Bemyndigelse til Finanzministeriet til at tilstaae Understøttelse af dets Understøttelseskasse, det er Valget, synes mig, imellem Vilkaarlighed og Usikkerhed paa den ene Side og Sikkerhed paa den anden Side. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at de Herrer stille sig paa et vilkaarligt Standpunkt; jeg gjør maaffee Uret i at tillægge dem en saadan Smag for Vilkaarlighed, men de kunne dog ikke nægte, at den er tilstede; thi det er vilkaarligt, naar de sige, at der tilstaaes dem en Understøttelse af Finanzministeriets Understøttelseskasse af indtil 300 Rbd. Derimod er der ved Pensionberettigelsen givet de Vedkommende en Sikkerhed, som jeg troer de meget maae attraae, og som jeg troer ogsaa er i Statskassens Interesse (Nei!).

Besæfely: Den ærede Ordfører har udtalt, at det stillede Vædringsforslag gik ud fra det samme Princip som et, der var stillet af andre Landssthingsmænd under den anden

Behandling, og at altsaa Thinget igrunder engang havde afstemt over dette, som derved mindre passende atter kunde bringes til Afstemning. Jeg vil ikke i denne Henseende paabe- raabe mig den anden Afstemning, som fandt Sted, hvor hele Forskjellen mellem de afgivne Stemmer kun var een, og hvort altsaa ligger, forekommer det mig, en tilstrækkelig Anledning til atter at tage denne Sag under Overveelse for Thinget; men, selv affeet derfra, har den ærede Ordfører feilet i den Forudsætning, han er gaaet ud fra, at det er det samme Princip, som ligger til Grund for det Vædringsforslag, som her er stillet, og det, som fandt sin Afgjørelse under den anden Behandling; thi ved Sagens anden Behandling var det foreslaaet Thinget, at disse Bestillingsmænd skulde kunne faae Afgang til Understøttelse efter Ministeriets Skjon. Der fandtes Ordet „kunne“. Det var altsaa aldeles overladt til Ministeren, om saadan Understøttelse skulde kunne finde Sted eller ikke. Men det er aldeles bortsaldet ved nærværende Forslag. Her er det ligefrem sagt, at det er en Berettigelse, der skal tilstaaes disse Bestillingsmænd, den hele Klasse, og derved fremkommer atter den Forskiel, der er imellem det stillede Vædringsforslag og den Pensionberettigelse, som er tildeelt de 200 af denne Klasse ifølge det vedtagne Lovforslag. Thi i det ene Tilfælde er det de 200 af Klassen, som have en saadan Berettigelse; i det andet Tilfælde, i det af os foreslaaede, er det den hele Klasse, og derfor kan det ogsaa med Grund siges, at vort Forslag er jaavel i Statskassens som i Toldofficianternes Interesse, idet det One maa betragtes med Hensyn til Udgifterne for Statskassen for hele Klassen, og det Andet justement som en Begunstigelse, der tillægges den hele Klasse og ikke Enkelte. Det forekommer mig derfor, at man ikke derfra kan hente noget Argument imod det stillede Vædringsforslag.

Naar den ærede Ordfører dernæst har villet argumentere fra det Exempel, som den ærede Landssthingsmand, der talede forinden den ærede Ordfører (Glensborg), anførte, at der kunde opnaaes en Sum af 300 Rbd., og derhos sammenstillede dette Beløb med en Pension af 500 Rbd., da troer jeg, at den ærede Ord-